

- rubryka szósta — podstawowe kierunki działalności zakładu,
- rubryka siódma — data zarządzenia lub uchwały o utworzeniu zakładu i data decyzji o wpisaniu zakładu do rejestru, o którym mowa w art. 12 ustawy, oraz wzmianka o złożeniu tych dokumentów,
- rubryka ósma — data statutu, wzmianka o jego złożeniu i wprowadzanych zmianach,
- rubryka dziewiąta — wzmianka o powołaniu i składzie rady społecznej,
- rubryka dziesiąta — numer identyfikacyjny nadany w rejestrze podmiotów gospodarki narodowej na podstawie przepisów o statystyce publicznej,
- rubryka jedenasta — data zarządzenia lub uchwały o przekształceniu, likwidacji zakładu, wzmianka o złożeniu tych dokumentów oraz imię i nazwisko likwidatora,
- rubryka dwunasta — uwagi.

2. W rubryce „uwagi” zamieszcza się między innymi informację o przyczynach wykreślenia zakładu z rejestru.

§ 4. Niezależnie od księgi rejestrowej dla każdego zakładu prowadzi się oddzielne akta rejestrowe obejmujące dokumenty stanowiące podstawę wpisu oraz dotyczące postępowania rejestrowego.

§ 5. Wniosek o wpis do rejestru, złożony przez kierownika zakładu, powinien zawierać dokładne dane potrzebne do wypełnienia poszczególnych rubryk rejestru. Do wniosku o dokonanie każdego wpisu dołącza się dokumenty stanowiące podstawę wpisu.

§ 6. W postanowieniu zarządzającym wpis do rejestru sąd określa dosłowną treść wpisu oraz rubrykę księgi rejestrowej, do której wpis ma być dokonany.

§ 7. 1. Rejestr oraz złożone do akt dokumenty stanowiące podstawę wpisu może przeglądać każdy pod nadzorem sekretarza sądowego.

2. Zaświadczenia, odpisy i wyciągi z rejestru są wydawane osobie, która wykaże interes prawny w ich uzyskaniu.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 lutego 1992 r. w sprawie wzoru i sposobu prowadzenia rejestru publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 16, poz.66).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

1096

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 grudnia 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia zakresów właściwości miejscowej istniejących kolegiów do spraw wykroczeń oraz powołania kolegiów do spraw wykroczeń przy Sądach Rejonowych w Muszynie, Ostrzeszowie i Tychach.

Na podstawie art. 2 § 1 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 118, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1974 r. Nr 24, poz. 142, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1982 r. Nr 45, poz. 291, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 43, poz. 251, z 1991 r. Nr 32, poz. 131 i z 1994 r. Nr 27, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 lipca 1990 r. w sprawie ustalenia zakresów właściwości miejscowej istniejących kolegiów do spraw wykroczeń oraz powołania kolegiów do spraw wykroczeń przy Sądach Rejonowych w Muszynie, Ostrzeszowie i Tychach (Dz. U. Nr 50, poz. 296 i Nr 90, poz. 533, z 1993 r. Nr 25, poz. 114, z 1995 r. Nr 2, poz. 10, z 1996 r. Nr 3, poz. 23 i Nr 154, poz. 752 oraz z 1997 r. Nr 68, poz. 438 i Nr 126, poz. 812) w § 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 3 w pkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Kolegium w Białymstoku — dla miasta Białystok oraz gmin: Choroszcz, Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Kościelne, Gródek, Juchnowiec Kościelny, Michałowo, Supraśl, Tykocin, Wasilków i Zabłudów,”;

2) w ust. 6 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Kolegium w Mławie — dla miasta Mława oraz gmin: Dzierzgowo, Lipowiec Kościelny, Strzegowo, Stupsk, Szydłowo, Wieczfnia Kościelna i Wiśniewo,”;

3) w ust. 10 w pkt 1:

a) skreśla się lit. b),

b) dotychczasową lit. c) oznacza się jako lit. b);

4) w ust. 11 w pkt 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Kolegium w Tarnowskich Górach — dla miast: Miasteczko Śląskie i Tarnowskie Góry oraz gmin: Krupski Młyn, Ożarówce, Świerklaniec, Tworóg i Zbrosławice,”;

5) w ust. 20 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Kolegium w Przasnyszu — dla miasta Przasnysz oraz gmin: Chorzele, Jednoróżec, Krzynowłoga Mała i Przasnysz,”;

6) w ust. 24:

a) skreśla się pkt 2,

b) dotychczasowy pkt 3 oznacza się jako pkt 2.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

1097

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 4 grudnia 1997 r.

w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad przyznawania świadczeń otrzymywanych przez strażaków w służbie kandydackiej.

Na podstawie art. 113 ust. 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 152, poz. 723 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 106, poz. 680) zarządza się, co następuje:

§ 1. Strażacy Państwowej Straży Pożarnej w służbie kandydackiej, zwani dalej „strażakami w służbie kandydackiej”, w okresie nauki w szkołach Państwowej Straży Pożarnej otrzymują zakwaterowanie zapewniające służbę w systemie skoszarowanym.

§ 2. 1. Strażacy w służbie kandydackiej otrzymują umundurowanie w dniu podjęcia nauki w szkołach Państwowej Straży Pożarnej.

2. Normy umundurowania oraz okresy jego używalności dla strażaków w służbie kandydackiej określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. Strażakom w służbie kandydackiej mogą być wydawane używane przedmioty umundurowania, posiadające wartość użytkową. Przedmioty te wydaje się na czas, jaki pozostał do końca okresów ich używalności.

2. Po upływie okresów używalności poszczególne przedmioty umundurowania przechodzą na własność strażaka w służbie kandydackiej.

§ 4. 1. Strażakom w służbie kandydackiej można wydać przedmioty umundurowania przed upływem okresu ich używalności w przypadkach utraty przedmiotu lub utraty jego wartości użytkowej.

2. W przypadkach utraty przedmiotu umundurowania lub utraty jego wartości użytkowej, powstałych w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych i z przyczyn niezależnych od użytkownika, strażakom

w służbie kandydackiej wydaje się nieodpłatnie nowy przedmiot.

3. W przypadkach utraty przedmiotu umundurowania lub utraty jego wartości użytkowej, powstałych z winy użytkownika, strażakom w służbie kandydackiej wydaje się na ich wniosek nowy przedmiot, jednakże użytkownik jest obowiązany zwrócić równowartość utraconego przedmiotu umundurowania.

§ 5. 1. Strażacy w służbie kandydackiej otrzymują nieodpłatnie wyżywienie w naturze.

2. Wyżywienie w naturze przysługuje przez okres nauki oraz w razie udziału w długotrwałych akcjach ratowniczych, ćwiczeniach i szkoleniu.

3. W zakresie norm wyżywienia oraz zasad i warunków jego otrzymywania do strażaków w służbie kandydackiej stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie długotrwałych akcji ratowniczych, szczegółowych norm, zasad i warunków otrzymywania wyżywienia w czasie tych akcji oraz ćwiczeń lub szkolenia przez strażaków Państwowej Straży Pożarnej lub inne osoby biorące w nich udział, a także przypadków, w których wypłaca się równoważnik pieniężny w zamian za przysługujące wyżywienie, sposobu ustalania jego wysokości oraz szczegółowych zasad wypłacania.

§ 6. Strażakom w służbie kandydackiej wyżywienie w naturze nie przysługuje w czasie wolnym wynikającym z planów i programów nauczania oraz podczas urlopow trwających co najmniej 24 godziny.

§ 7. 1. Dla strażaków w służbie kandydackiej mogą być organizowane posiłki uroczyste i promocyjne.

2. Posiłki uroczyste można organizować:

1) w dniach ustawowo wolnych od pracy oraz w dniach 24 i 31 grudnia,